

gang for udlændingemyndighederne til at videregive oplysninger til anklagemyndigheden på det omhandlede område, og på den anden side de hensyn, der taler imod dette, finder regeringen, at der – som nævnt – er grund til at give udlændingemyndighederne en videregående adgang til at videregive oplysninger end tilfældet er i dag, men at en sådan udvidet videregivelsesadgang skal bero på, at visse betingelser er opfyldt. Der henvises i den forbindelse til lovforslagets § 2, nr. 19, samt de særlige bemærkninger hertil.

Lovforslagets § 2, nr. 19, indebærer, at det vil være reglerne i udlændingelovens § 45 c, stk. 2 og 3, der vil regulere spørgsmålet om videregivelse af oplysninger fra udlændingemyndighederne til anklagemyndigheden i de tilfælde, der er omfattet af de nævnte bestemmelser, og spørgsmålet om videregivelse i denne sammenhæng vil således ikke bero på de almindelige videregivelsesregler i forvaltningsloven og persondataloven.

5. SIS II

5.1. Baggrund

Den 14. juni 1985 indgik Belgien, Frankrig, Nederlandene, Luxembourg og Tyskland den såkaldte Schengenaftale, der indeholdt en generel målsætning om gradvist at ophæve person-kontrollen ved medlemslandenes fælles grænser (de indre grænser). Aftalen fastlagde en række mere konkrete forpligtelser for de pågældende lande til at lempe deres kontrolforanstaltninger for både personer og varer. Endvidere indeholdt aftalen en række generelle bestemmelser, hvorefter medlemslandene skulle styrke deres samarbejde om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet og illegal indvandring.

De nævnte lande underskrev den 19. juni 1990 en konvention om gennemførelse af Schengenaf-talen (Schengenkonventionen). Konventionen er senere tiltrådt af en lang række lande, herunder Danmark.

Ved lov nr. 418 af 10. juni 1997 om Danmarks tiltrædelse af Schengenkonventionen og lov nr. 410 af 10. juni 1997 om ændring af udlændingeloven (Schengenkonventionen m.v.) blev det retlige grundlag for Danmarks tiltrædelse af det mellemstatslige Schengensamarbejde skabt.

Ved lov nr. 418 af 10. juni 1997 bemyndigede Folketinget regeringen til at ratificere konventionen. Loven indeholdt endvidere bestemmelser om konventionens gennemførelse i dansk ret. Ratifikationen fandt sted den 23. september 1997.

Lov nr. 410 af 10. juni 1997 gennemførte den del af Schengenkonventionen, der vedrørte Integrationsmi-

nisteriets område, dvs. regler om fri personbevægelighed over de indre grænser, effektiv kontrol ved de ydre grænser, fælles indrejsebetingelser, regler om udlændinges ophold, fælles regler om visum, transportøransvar, uønskede udlændinge, udsendelse af udlændinge med ulovligt ophold, ansvaret for behandlingen af asylansøgninger og udveksling af oplysninger. Samtidig udmøntede loven nærmere de kriterier, der skulle gælde for indberetning af uønskede udlændinge til Schengeninformationssystemet, jf. afsnit 5.1.3. nedenfor.

Ved Amsterdam-traktaten, der trådte i kraft den 1. maj 1999, er Schengenreglerne blevet integreret i Den Europæiske Union. Dette er sket i form af en protokol knyttet som bilag til Traktaten om Den Europæiske Union og Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Danmark og de øvrige nordiske lande indtrådte i det praktiske Schengensamarbejde den 25. marts 2001, dog således at reglerne vedrørende Schengen-informationssystemet allerede blev bragt i anvendelse i forhold til de nordiske lande med virkning fra den 1. januar 2001.

Dele af Schengenkonventionens regler vedrørende grænsekontrol, nærmere betegnet Schengenkonventionens artikler 2 - 8, er nu ophævet og erstattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeksen). Forordningen viderefører konventionens principper for grænsekontrol. Forordningen trådte i kraft den 13. oktober 2006.

Det samlede Schengenområde omfatter i dag Tyskland, Frankrig, Belgien, Nederlandene, Luxembourg, Italien, Spanien, Portugal, Østrig, Grækenland, Danmark, Finland, Sverige, Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovenien, Slovakiet, Tjekkiet, Ungarn, Malta, Norge og Island.

Storbritannien og Irland deltager kun i visse dele af Schengensamarbejdet, nemlig det politimæssige og retlige samarbejde om straffesager, bekæmpelse af narkotika og etableringen af informationssystemet SIS.

Schweiz underskrev den 16. oktober 2004 en aftale om at tilslutte sig Schengen, og ved en folkeafstemning den 5. juni 2005 stemte et flertal af den schweiziske befolkning for aftalen. Det er endnu uvist, hvornår Schengenreglerne træder i kraft i Schweiz, men bl.a. Kommissionen forventer, at det efter afslutningen af den igangværende evalueringsproces vil kunne ske ved årsskiftet 2008/2009. Liechtenstein er som Schweiz på vej til at deltage fuldt ud i Schengensamarbejdet.